

Sygn. akt: VII C 168/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w L. VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda A. P. kwotę 4.500,00 zł (cztery tysiące pięćset złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 10.08.2013 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 842,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w L.) kwotę 1.342,74 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów postępowania.

sygn akt VII C 168/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17.02.2014 r. powód A. P. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) S.A. w W. tytułem zadośćuczynienia za uszczerbek na zdrowiu kwoty 4.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.08.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu podał, iż dnia 13.07.2013 r. miał miejsce wypadek samochodowy, gdzie sprawca cofając pojazd marki C. o nr rej. (...) zderzył się z autem marki R. o nr rej. (...), którym poruszał się powód. W skutek kolizji powód doznał obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa szyjnego, urazu stawu kolanowego lewego oraz ogólnych potłuczeń. Ponadto powód wskazał, iż urazy spowodowały negatywne zmiany i ograniczenia w życiu codziennym. Powód po wypadku był zmuszony nosić kołnierz ortopedyczny, uczęszczać na rehabilitację, zażywać leki, konieczne było ponadto zrezygnowanie z aktywności fizycznej w szczególności z gry w tenisa, gdyż ta sprawiała mu ból. Co istotne powód do dnia dzisiejszego nie może wykonywać niektórych czynności w szczególności nie może wykonywać prac na wysokościach.

W dniu 10.03.2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przypisanych. W uzasadnieniu podał, że w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego powodowi zostało wypłacone 1500 zł tytułem

zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, 96 zł z tytułu refundacji kosztów leczenia oraz 15 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu. Tym samym pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady, jednakże dochodzone roszczenie ponad wypłaconą sumę uważał za nieuzasadnione i nieadekwatne do doznanej krzywdy. Pozwany bowiem uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej szkody przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.07.2013 r. cofając pojazd marki C. (...) nr rej. (...) E. M. spowodowała wypadek i uderzyła w pojazd powoda marki R. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia był ubezpieczona w zakresie OC u strony pozwanej (bezsporne).

W następstwie w/w zdarzenia powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego z następstwem w postaci objawowego zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego, urazu kolana lewego. Wskazane obrażenia spowodowały powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w wysokości 3%.

Po wypadku powód nosił przez ok. 3 tygodnie kołnierz ortopedyczny w tym czasie przebywał na zwolnieniu lekarskim, poddał się rehabilitacji, leczeniu farmakologicznemu, korzystał ponadto z konsultacji neurologicznej oraz ortopedycznej.

Dowód:

-opinia biegłych ortopedy S. L. oraz neurologa J. W. K-41-47

-dokumentacja medyczna K-32-37

-zeznania powoda

-akta (...)

Strona pozwana (...) S. A. w W. wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego szkodę kwoty:

-1.500 zł tytułem zadośćuczynienia,

-96 zł tytułem refundacji kosztów leczenia

-15 zł tytułem kosztów przejazdu

Dowód: -dokumentacja w aktach szkody

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezsporne jest, że w dniu 13.07.2013 r. powód poruszał się autem marki R.nr rej. (...), a cofający pojazd marki C. (...) nr rej. (...) E. M. spowodowała wypadek i uderzyła w stojący pojazd powoda. Nie było też sporne, że sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej, a ta wypłaciła już powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 1500 zł, 15 zł z tytułu zwrotu kosztów dojazdu oraz 96 zł z tytułu refundacji kosztów leczenia.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę pojmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania sportów, działalności naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp. Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego,

mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę” przyznawaną jednorazowo. Przepis ten nie reguluje natomiast pojęcia „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia i pozostawia ją uznaniu Sądu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że Sąd za punkt wyjścia uznał przede wszystkim ustalenie rzeczywistych następstw zdarzenia, jakiemu uległ powód w oparciu o opinie występujących w sprawie biegłych, zeznania powoda oraz całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie. Od skali następstw zdarzenia bowiem zależy wysokość należnego zadośćuczynienia. W ocenie Sądu, przyznane dotąd powodowi zadośćuczynienie jest rażąco niesprawiedliwe, gdyż zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim skompensować niewymierną z natury rzeczy szkodę niemajątkową. Ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia, Sąd brał pod uwagę szereg okoliczności związanych z następstwami uszkodzenia ciała, jakiego doznał powód na skutek wypadku. Poszkodowany w wyniku zdarzenia doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego, urazu stawu kolanowego oraz licznych potłuczeń. Już sam charakter obrażeń, jakich doznał powód, wiąże się z intensywnymi dolegliwościami bólowymi, koniecznością leczenia oraz negatywnymi skutkami dla zdrowia, które mogą powstać w przyszłości. Po wypadku powód był zmuszony do leczenia farmakologicznego, noszenia kołnierza ortopedycznego, przebywania na zwolnieniu lekarskim oraz korzystania z pomocy poradni neurologicznej oraz ortopedycznej. Okoliczności te niewątpliwie oddziaływały negatywnie nie tylko na samopoczucie fizyczne powoda, ale również i psychiczne.

Ustalając wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia, Sąd wziął pod uwagę nie tylko wysokość doznanego przez niego uszczerbku na zdrowiu, który biegli sądowi ustalili łącznie na 3 %, ale także rozmiar doznanych przez powoda w związku z tym cierpień. Udział w wypadku, konieczność noszenia kołnierza ortopedycznego, zażywania leków przeciwbólowych, utrzymujący się ból kręgosłupa, czasowe obniżenie sprawności organizmu, wiązały się niewątpliwie dla powoda – osoby dopiero 43 letniej dotychczas zdrowej i w pełni sprawnej z dużym dyskomfortem. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że w skutek wypadku powód zmaga się z bólem, który istotnie wpłynął na jego życie. Poszkodowany musiał zrezygnować z aktywności fizycznej w postaci gry w tenisa, która sprawiała mu przyjemność. Ponadto powód do dnia dzisiejszego odczuwa nawracające bóle kręgosłupa oraz nie może wykonywać czynności na wysokościach.

Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu, w sposób niebudzący wątpliwości świadczą o znacznym stopniu nasilenia negatywnych skutków, jakie wypadek wyrządził w życiu powoda szczególnie w sferze zdrowotnej. Wiarygodne, logiczne dla Sądu są twierdzenia powoda w tym zakresie, że urazowi kręgosłupa towarzyszył ból oraz że fakt ten utrudnił powodowi wykonywanie czynności codziennych jak i zawodowych.

Wskazane wyżej okoliczności, w tym nie tylko wysokość doznanego przez powoda uszczerbku na zdrowiu, lecz także rozmiar negatywnych skutków, jakie wypadek spowodował w jego życiu osobistym i zawodowym, zdaniem Sądu, wpływają na wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia, które – w ocenie Sądu – powinno być ustalone na poziomie 4500 zł o czym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

Powodowi od zasądzzonego świadczenia należą się również odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W dniu 09.08.2013 roku strona pozwana wskazała powodowi wysokość przyznanego odszkodowania i taką wysokość podtrzymała w postępowaniu likwidacyjnym. Dlatego też Sąd uznał, że uprawnione jest domaganie się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 10.08.2013 roku i od tego dnia pozwany pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia.

O kosztach procesu w pkt II sentencji orzeczono mając na względzie art. 98 k.p.c. Pozwany jest stroną przegrywającą sprawę, a zatem jest zobowiązany na żądanie przeciwnika - powoda zwrócić mu koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na ich wysokość składa się opłata od pozwu w kwocie 225 zł, opłata skarbową za udzielone pełnomocnictwo w wysokości 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600zł.

Mając nadto na uwadze art.113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził świadczenie na rzecz Skarbu Państwa jak w pkt III sentencji, uwzględniając iż pozwany jest strona przegrywającą sprawę.